

Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság

Bf.II.53/2020/5. szám

A Győri Ítéltábla a Győrött, 2020. október 29. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A pénzmosás büntette és más bűncselekmények miatt I. r. vádlott és társai ellen indult büntetőügyben a Székesfehérvári Törvényszék 2020. június 24. napján kihirdetett 11.B.2/2020/19-II. számú ítéletét XI.r. vádlott vonatkozásában *helybenhagyja* azzal, hogy a terhelt rendbeliségének megjelölése helyesen: II.r.

A másodfokú eljárás során 7.200 (hétezer-kettőszáz) Ft bűnügyi költség merült fel, amelyet a II.r. vádlott visel.

A bűnügyi költség viseléséről történt rendelkezés ellen a kézhezvételtől számított nyolc napon belül fellebbezésnek van helye.

Indokolás

[1] A Székesfehérvári Törvényszék 2020. június 24. napján megtartott nyilvános tárgyaláson kihirdetett 11.B.2/2020/19-II. számú ítéletével XI.r. vádlottat bűnösnek mondta ki 7 rb. pénzmosás büntetében (Btk. 399.§ (2) bekezdés b/ pont). Ezért őt halmazati büntetésül 1 év börtön fokozatú szabadságvesztésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 2 év próbaidőre felfüggesztette. Megállapította továbbá, hogy a vádlott legkorábban a büntetése 2/3 részének letöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra, annak végrehajtása esetén. Kötelezte a bűnügyi költség viselésére.

[2] Az ítélet ellen a vádlott és védője enyhítés érdekében jelentettek be fellebbezést.

[3] A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.295/2019/5-I. számú átiratában a védelem jogorvoslati kérelmét alaptalannak tartotta.

[4] Rámutatott, hogy a felülbírálat terjedelme - a Be. 590.§ (3) bekezdése, valamint az 524.§-ára figyelemmel az 580.§ (2) bekezdése szerint - korlátozott.

[5] Álláspontja az volt, hogy a bizonyítási eljárás során a törvényszék abszolút hatályú eljárási hibát nem vétett. A 2020. június 24. napján tartott tárgyaláson elfogadta a terhelt beismerő vallomását, meghozta az ítéletet, melyben a tényállást és a minősítést a vádiratban írtakkal egyezően állapította meg.

[6] Az ügyész felhívta a figyelmet arra, hogy a terhelt elleni eljárás elkülönítésre került az eredeti ügytől és új számra iktatást követően XI.r. vádlott már nem – a rendelkező részben írott - XI.r., hanem II.r. vádlottként szerepelt.

[7] A büntetés kiszabása körében - az ügyész álláspontja szerint – az elsőfokú bíróság valamennyi szempontot számba vette, de azokat a súlyuknak megfelelően értékelte és tetтарыos büntetést alkalmazott. Annak enyhítésére nincsen törvényes indok.

[8] Az egyéb rendelkezések is helytállóak, ezért az ügyész az ítélet helybenhagyását indítványozta.

[9] XI.r. vádlott vádlott kirendelt védője a fellebbezése írásbeli indokolásában azzal érvelt, hogy védencével szemben megfelelő visszatartó erőt képviselne egy enyhébb joghátrány is. A cselekmények elkövetésének időpontjában anyagi értelemben kiszolgáltatott volt, mely a mai napig fennáll. Egy kiskorú gyermek eltartásáról kell gondoskodnia, nehéz élethelyzetben van. Stabil megélhetés reményében vállalta el a munkát annak idején, amelyről azt gondolta, hogy törvényes keretek között zajlik.

[10] Kérte a védő nyomtatékkal figyelembe venni XI.r. vádlott terhelt beismerő vallomását és az időmúlást. Ennek alapján fenntartotta a joghátrány enyhítését célzó fellebbezését.

[11] A védelmi fellebbezés az alábbiak szerint nem alapos.

[12] A Be. 590.§ (1) és (2) bekezdése szerint a másodfokú bíróság, amennyiben a törvény kivételt nem tesz, a fellebbezéssel érintett ítéletet teljeskörűen, az azt megelőző eljárással együtt bírálja felül. A felülbírálat során vizsgálja az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indokolás helyességét és az eljárási szabályok megtartását, tekintet nélkül arra, hogy ki, milyen okból fellebbezett.

[13] Abban az esetben azonban, ha a Be. 583.§ (3) bekezdés a/ pontja szerint a fellebbezés kizárólag a kiszabott büntetés vagy az alkalmazott intézkedés neme és mértéke vagy tartama ellen irányul, a másodfokú bíróság a Be. 590.§ (3) bekezdése alapján az ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezését, illetve részét bírálja felül, és a Be. 591.§ (2) bekezdés a/ pontjára figyelemmel nem vizsgálja az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát, továbbá a határozatát is az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja.

[14] A törvényszék ítéletével szemben a Be. 583.§ (3) bekezdés a/ pontjára figyelemmel a vádlott és védője kizárólag a kiszabott büntetés enyhítése érdekében jelentettek be fellebbezést. Nem kérték nyilvános ülés tartását és azt az ügyész sem indítványozta.

[15] Mindezekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének felülvizsgálatát a Be. 598.§ (2) bekezdés szerint megtartott tanácsülésen, az 590.§ (3) bekezdésében meghatározott keretek között, korlátozottan végezte el.

[16] A felülbírálat során megvizsgálta az elsőfokú bíróság eljárását, valamint a törvényszék bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére és a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezését. Azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság a büntetőeljárási törvény rendelkezéseinek megfelelően folytatta le a büntetőeljárást, és nem vétett olyan eljárásjogi szabálysértést, mulasztást, amely az érdemi felülbírálat akadályát jelentette volna.

[17] A Székesfehérvári Járási Ügyészség a B.3774/2014/9. számú, 2019. április 26. napján kelt vádiratával 7 rb, a Btk. 400.§ (1) bekezdés b/ pontjába ütköző, aszerint minősülő és büntetendő pénzmosás vétsége miatt emelt vádat XI.r. vádlott ellen.

[18] Az elsőfokú bíróság a 2019. május 8. napján érkezett – 16 vádlott cselekvőségét magában foglaló – vádirat alapján az előkészítő ülést 2019. szeptember 2-4. napjára kitűzte. XI.r. vádlott a jogkövetkezményekre történt teljes körű figyelmeztetést követően a bűnösségét elismerte és lemondott a tárgyaláshoz való jogáról. A személyi körülményeire nyilatkozott (50-es jkv. 20-21. oldal).

[19] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a terhelt vád tárgyába tett cselekménye súlyosabban; a Btk. 373.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (4) bekezdés b/ pontja szerint minősülő család büntettének vagy a Btk. 399.§-ában körülírt pénzmosás büntettének is minősülhet.

[20] A vádlottat a 2019. november 27. napjára kitűzött tárgyalási napra idézte, melyen részletesen kihallgatta. XI.r. vádlott fenntartotta az elébe tárt nyomozati beismerő vallomását (81-es jkv. 6-7. oldal).

[21] Az ügyészség a 2020. január 7. napján kelt B.3774/2014/71. számú vádmódosításával XI.r. vádlott ellen 7 rb, a Btk. 399.§ (2) bekezdés a/ pontjába ütköző, eszerint minősülő és büntetendő pénzmosás bűntette miatt tartotta fenn a vádat a tényállás 16-18., 20-23. pontjai alapján.

[22] A törvényszék az eredeti ügytől elkülönítette az eljárást 2020. január 8. napján I. r. vádlott, XI.r. vádlott, III.r., Tanú22, V. r. és VI. r. terheltek vonatkozásában és az új számra iktatást követően XI.r. vádlott immár II.r. vádlottként szerepelt.

[23] Az elsőfokú bíróság az elkülönített ügyben a 2020. június 24. napján tartott tárgyaláson ismét kihallgatta XI.r. vádlott terhelte, aki beismerő vallomását fenntartotta. Ezt követően a bizonyítási eljárást befejezte és ügydöntő határozatot hozott.

[24] A törvényszék II.r. vádlott tekintetében meghozott ítéletében a terhelt bűnösségét a beismerő vallomására, a vele kapcsolatban álló vádlott-társak nyilatkozataira és az eljárás ügyirataira alapította. Ilyenek a hívásforgalmi adatok, a bankszámlákon kimutatható pénzmozgás, valamint a készpénzfelvételek ténye.

[25] Mindezek alapján a II.r. vádlottat bűnösnek mondta ki 7 rb pénzmosás bűntettében a Btk. 399.§ (2) bekezdés b/ pontja szerint, melyért őt halmazati büntetésül 1 év, börtön fokozatú, végrehajtásában 2 év próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetésre ítélte.

[26] Az elsőfokú bíróság megalapozott **ítéletének tényállását** az ítéltábla a Be. 593. § (1) bekezdés a/ pontjára figyelemmel az iratok tartalma alapján csupán a személyi körülmények tekintetében **pontosítja**:

[27] XI.r. vádlott terhelt 5 éves és 19 éves gyermekeiről gondoskodik. Férjétől különváltan él (50-es számú jkv. 21. oldal).

[28] Az ítéltábla a Be. 593.§ (3) bekezdése szerint kiegészített, teljeskörűen megalapozott tényállás alapján bírálta felül az elsőfokú ítéletet, mely az a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

[29] A másodfokú bíróság megítélése szerint okszerűen került sor a II.r. vádlott bűnösségének megállapítására. Az adott tényállás mellett a vádlott felmentésére, vagy vele szemben az eljárás megszüntetésére nincsen törvényes lehetőség.

[30] A vádlott terhére megállapított bűncselekmények minősítése megfelel az anyagi jog szabályainak. A jogi indokolás viszont kiegészítendő, mert a beismerő vallomáson alapuló ítélet esetében is kell vizsgálni, illetve indokolni a minősítés helyességét.

[31] A II.r. vádlott terhére megállapított elkövetési magatartás a Btk. 399.§ (2) bekezdésének b/ pontjának II. fordulatában körülírt, más által elkövetett bűncselekményből származó dologra, eredetleplezési célzat nélkül elkövetett ún. statikus pénzmosás; a számláira átutalt pénzösszegek kezelése.

[32] A bűncselekmény ezen fordulata is szándékosan valósítható meg. A dolog eredetére mint objektív tényállási elemre kiterjedő tudat azt jelenti, hogy az elkövető tisztában van a dolog és valamely más bűncselekmény közötti viszonytal, de nem szükséges, hogy a másik büntetendő cselekmény pontos részleteivel (ki volt az elkövető, mit is csinált pontosan) is tisztában legyen. Ez az alakzat nem célzatos bűncselekmény, azaz az elkövetőnek nem célja az eredet elleplezése, az elkövető tudata csupán arra terjed ki, hogy a dolog bűncselekményből származik, s ennek ismeretében (ebbe beleyugodva) fejti ki az elkövetési magatartásokat.

[33] II.r. vádlott először munkalehetőség reményében és ígéretével vállalkozott arra, hogy megadja a Tanú1-el és Tanú2-vel együttműködő ismeretlen személynek az Nyrt1-nél vezetett folyószámlája adatait, ahonnan pár napon belül, két esetben, részletekben az oda utalt közel 6,6 millió forintot felvette, majd egy megjelölt személynek átadta. Ezt követően azonban már két másik számlát is nyitattak vele az elkövetők és a két hónap alatt összesen 7 esetben került sor arra, hogy a számláiról a relatíve magas összegeket felvette, majd a megjelölt személynek átadta. Fokozatosan jutott el tehát a terhelt azon felismerésig az ismétlődő tranzakciók során, hogy nem legális forrásból származik a pénz.

[34] Nem volt megállapítható, miszerint a terhelt tudta, hogy ezek az átutalt pénzek milyen bűncselekmény elkövetéséből származnak. Aggálytalanul megállapítható volt viszont, hogy XI.r. vádlott a számláira érkező pénzösszegekkel banki műveletet végzett – újabb számlákat nyitott, fogadta az utalásokat, majd azokat készpénzben felvette - tehát kezelte, melyek bűnös eredetét a tudata legalább eshetőlegesen átfogta.

[35] A büntetés kiszabása során az enyhítő és súlyosító körülményeket az elsőfokú bíróság helyesen vette számba. További enyhítő szempont a kiskorú és nagykorú gyermek egyedül való eltartása.

[36] A cselekmény tárgyi súlyát azonban növeli, hogy a hét sértett sérelmére más személyek által megvalósított bűncselekményekből származó pénzösszeg, amelyet a terhelt kezelt, 23.271.720 forint, ami nem térült meg.

[37] A II.r. vádlott terhére megállapított pénzmosás büntette önmagában is 1 évtől 5 évig terjedő szabadságvesztéssel büntethető. A halmazat miatt a büntetési tétel 1 év - 7 év 6 hónapra emelkedik. A Btk. 80.§ (2) bekezdésében megadott büntetéskiszabási iránymutatás szerint a középérték 4 év 3 hónap lenne.

[38] A törvényszék a joghátrány meghatározásakor megalapozottan volt figyelemmel az Európai Emberi Jogi Bíróság határozatára, valamint az Emberi Jogok Európai Egyezménye szövegezésére, – annak is a 6. cikkére – az ésszerű időn belül való eljárás követelményeire.

[39] Az idézett 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezmény 6. cikkelye szerint, mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a bíróság tisztességesen, ésszerű időn belül tárgyalja, és hozzon határozatot az ellene felhozott büntetőjogi vádak megalapozottságát illetően. Magyarország Alaptörvénye is hasonlóképpen rendelkezik a XXVIII. cikkben, miszerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el. Törvényi kötelessége tehát a bíróságoknak az eljárások ésszerű időn belül való lefolytatása. Jelen eljárásban azt kell megállapítani, hogy ez a követelmény sérelmet szenvedett, ugyanis 4 év telt el a bűncselekmények elkövetése óta, amely időtartam nem vonható az „ésszerű idő” kategóriájába, ugyanakkor a vádlottnak sem róható fel, hiszen nem az ő magatartása vezetett az eljárás elhúzódásához.

[40] Erre tekintettel is állapította meg az elsőfokú bíróság II.r. vádlott vonatkozásában a büntetési tétel minimumában a szabadságvesztés büntetést.

[41] A táblabíróság osztotta tehát a főügyészi indítványban írtakat abban, hogy II.r. vádlott javára megállapítható enyhítő körülmények – hangsúlyosan az időmúlás - az elsőfokú eljárásban kiszabott joghátrányban, valamint a végrehajtás rövid próbaidőre történő felfüggesztésében méltányos módon értékelésre kerültek.

[42] További enyhítésre – az enyhítő rendelkezések alkalmazására - a táblabíróság nem látott törvényes indokot.

[43] Megjegyzendő, hogy a védő által kért a Btk. 65.§ (1) bekezdése szerinti a próbára bocsátás a 3 évet meghaladó büntetési tétel miatt sem kerülhet szóba.

[44] A Btk. 64.§ (1) bekezdésében körülírt megrovás csak csekély társadalomra veszélyesség esetén alkalmazható, ami egy kettős jogi tárgyú – egyrészt a szervezett bűnözés elleni fellépés eredményességét, másrészt a pénzügyi rendszer működésébe vetett bizalom megőrzéséhez fűződő társadalmi érdeket sértő - bűncselekmény esetében nyilvánvalóan nem állapítható meg.

[45] Mindezek alapján az ítéltábla a Be. 605.§ (1) bekezdése alapján az elsőfokú ítéletet - mivel egyéb rendelkezései is törvényesek voltak – helybenhagyta azzal, hogy a rendelkező részben helyesbítette a terhelt rendbeliségének megjelölését.

[46] A másodfokú eljárásban a táblabíróság a kirendelt védő számára óradíjat és felkészülési díjat állapított meg az alábbi okok folytán:

[47] Jelen büntetőügyben a Győri Ítéltábla 2020. október 29. napjára a Be. 598.§ (2) bekezdése alapján tanácsulást tűzött ki a főügyészi átiratban foglalt indítvány szerint. Az ügy tanácsuláson való elbírálásának nem volt akadálya, a vádlott és a védő a nyilvános ülés kitűzését nem indítványozták, ezért a Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a fellebbezésről a tanácsuláson döntött.

[48] Jogi_képviselő16 ügyvéd, II.r. vádlott kirendelt védője tekintetében az előzményi iratok alapján megállapítható volt, hogy nem tartozik ÁFA körbe.

[49] A védő az enyhítésre irányuló fellebbezést a főügyészi átirat kézhezvételét követően írásban indokolta, mellyel eleget tett a Be. 584.§ (6) bekezdésében foglalt kötelezettségének.

[50] A veszélyhelyzet megszűnésével összefüggő átmeneti szabályokról és járványügyi készültségről szóló 2020. évi LIV. törvény 211.§ (3) bekezdés értelmében, ha a kirendelt védő indítványának előterjesztését követően nyilvános ülés tartására azért nem került sor, mert a másodfokú bíróság a fellebbezésről a 211.§ (2) bekezdés szerint tanácsuláson dönt, úgy kell tekinteni, hogy a kirendelt védő egy óra tartamú eljárási cselekményen vett részt. A kirendelt védő óradíja 2020. január 1. napjától 6.000,- Ft.

[51] Ezek alapján az ítéltábla a kirendelt védő részére 6000.-Ft óradíjat és – a 32/2017. (XII.27.) IM rendelet 7.§ (1)-(3) bekezdés alapján - ennek 20 %-át, azaz 1.200 forint felkészülési díjat, összesen 7.200 forint védői költséget állapított meg.

[52] A Be. 574.§ (1) bekezdés alapján főszabályként a Be. 145.§ (1) bekezdésben meghatározott bűnügyi költség viselésére a bíróság a vádlottat kötelezi, ha őt bűnösnek mondja ki.

[53] A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségről a táblabíróság a Be. 613.§ (1) bekezdése értelmében rendelkezett.

[54] A bűnügyi költség viselésére kötelezés ellen a Be. 614.§ (1) bekezdése alapján - 579.§ (2) bekezdésére is figyelemmel - az ügyészség, a védő és a terhelt élhetnek fellebbezéssel.

Győr, 2020. október 29.

Dr. Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke

Dr. Vajda Edit sk.
előadó bíró

Dr. Németh Balázs sk.
bíró

Z á r a d é k :

Ez a végzés és a Székesfehérvári Törvényszék 2020. június 24. napján kelt 11.B.2/2020/19-II. számú ítélete 2020. október 29. napján jogerőre emelkedett.

Győr, 2020. október 29.

Dr. Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke